

være en meget stor del af den samlede handel – det ved vi ikke noget om – men til gengæld vil man altså afkræve ulandene en masse indrømmelser.

Og igen: Kan vi stole på, at man vil afvikle landbrugsstøtten? Vil man ikke bare omlægge den? Den finanslovaftale, der blev vedtaget i går, indeholder en paragraf, der siger, at når EU's landbrugsstøtte sættes ned, kompenseres landbruget via statskassen. Det vil sige, at når støtten fjernes i EU-regi, flyttes den bare over til den danske statskasse, men det bliver der jo ikke mindre støtte af, og derfor kan man være nervøs for, hvad der overhovedet foregår på området.

Vi er imod, at man påtvinger ulandene yderligere liberaliseringer på industriområdet. Det er imod al logik, og det er derfor, jeg tog fat i paragraffen om, at der skal ske fremskridt på alle forhandlingsområder, både landbrug, industri og service. Det, man kan oversætte den sætning til, er nemlig, at hvis ulandene ikke bøjer sig og liberaliserer på områder som industri og service, nægter vi i de rige lande at beskære vores landbrugsstøtte og vores eksportstøtte.

Det er ren revolverpolitik, hvis vi aftvinger dem indrømmelser, der vil komme til at koste dem dyrt, til gengæld for at vi fjerner den fuldstændig urimelige landbrugsstøtte, som vi jo i forvejen i princippet er enige om skal afskaffes. Der er ingen grund til at lave den slags revolverpolitik, og vi er stærkt imod det, også fordi det på industriområdet vil ødelægge mange ulandes industri og forhindre deres industrielle udvikling.

På serviceområdet, som jo også er den offentlige sektor med f.eks. vandforsyning, er det sådan, at da vi sidst diskuterede liberalisering og WTO, var alle i Folketinget inklusive landets udenrigsminister enige om, at hvad serviceområdet angår, skulle det være frivilligt, om ulandene ville liberalisere. Men hvad er det blevet til? Af de sidste dokumenter, vi har set fra EU, fremgår det, at der skal vælges frivilligt blandt 93 sektorer, der skal privatiseres. Man må selv vælge, men man skal vælge mellem 93 service-sektorer, der skal liberaliseres. Det vil sige, at frivilligheden er blevet afløst af tvang, og det er vi meget imod. Ulandene har ikke brug for flere dårlige eventyr med privatisering af vand, så det bliver for dyrt og for dårligt, og ulandene har ikke brug for at skulle tvinges til at liberalisere på f.eks. velfærdsområdet. Også på landbrugsområdet er der krav om modydelse, hvis

EU-landene skal nedsætte deres toldsætter, ligesom tilfældet er på industriområdet.

Det er faktisk sådan – og det skal vi holde fast i – at hvis vi ønsker, at ulandene skal kunne udvikle deres økonomi og udvikle sig socialt og skabe større lighed, er det nødvendigt, at de får mulighed for at beskytte både deres landbrugs- og deres industriproduktion på akkurat samme måde, som vi selv har gjort gennem tiderne for at kunne udvikle vores økonomi. Det er altså vores opfattelse, at Danmark og EU i forhandlingerne skal arbejde for, at ulandene ikke skal tvinges til at gennemføre nye handelsliberaliseringer, hverken på landbrugs-, service- eller industriområdet.

Udenrigsministeren nævnte analyserne fra Verdensbanken, som siger, at frihandel er godt. Ja, jeg kan godt forstå, at Verdensbanken producerer analyser, der viser det, for det er jo Verdensbanken, der gennem årene i selvstændige forhandlinger uden om WTO og alt muligt andet har tvunget ulandene. Når der f.eks. skulle gives lån til et uland, har Verdensbanken tvunget til liberalisering på afgørende områder, som har kostet ulandene ufatteligt dyrt, fordi deres landbrugsproduktion og deres industriproduktion er blevet knust på grund af Verdensbankens krav.

Kl. 14.45

Jeg tror faktisk, det er en udbredt opfattelse, at Verdensbanken har ført til mange katastrofer i udviklingslandene. Jeg kan godt forstå, at de producerer en eller anden fin papiranalyse af, at frihandel er vejen til rigdom, men jeg tror altså, det er bedre at lytte til en uafhængig organisation som Christian Aid og til FN's organisationer, f.eks. FN's handelsorganisation, og at det er bedre at tro på FN's analyse af uligheden i verden. De påviser alle sammen de enorme problemer, der er med frihandelsprincippet.

Vi er uforstående over for, at der har kunnet samles et så bredt flertal i Folketinget for, at den kurs, WTO fører, bare skal køre videre. Vi er uforstående over for, at partier som SF, De Radikale og Socialdemokratiet, som siger, at det søreme er for galt, at regeringen skærer ned på ulandsbistanden og er uretfærdig over for ulandene, samtidig kan finde sammen med lige præcis den samme regering i forespørgslen her i dag. Men dem om det, det må vi jo tage op i debatten.

Vi har et andet forslag til vedtagelse, og jeg skal på vegne af Enhedslisten fremsætte følge: